

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 24. listopadu 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Överklagandenämnden för studiestöd – Švédsko) – MCM v. Centrala studiestödsnämnden

(Věc C-638/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb osob – Článek 45 SFEU – Rovné zacházení – Sociální výhody – Nařízení (EU) č. 492/2011 – Článek 7 odst. 2 – Finanční podpora na vysokoškolské studium v jiném členském státě – Podmínka bydliště – Alternativní podmínka sociální integrace pro studenty-nerezidenty – Situace studenta, který je státním příslušníkem státu poskytujícího podporu a od svého narození pobývá ve státě studia“)

(2023/C 24/04)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Överklagandenämnden för studiestöd

Účastníci původního řízení

Žalobce: MCM

Žalovaná: Centrala studiestödsnämnden

Výrok

Článek 45 SFEU a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie

musí být vykládány v tom smyslu, že

tato ustanovení nebrání právní úpravě členského státu, která podmiňuje přiznání finanční podpory na studium v hostitelském členském státě pro dítě osoby, která opustila hostitelský členský stát, v němž pracovala, a vrátila se žít do prvního členského státu, jehož je státním příslušníkem, tím, že má dítě vytvořenou vazbu k členskému státu původu, v situaci, kdy dítě od narození pobývá v hostitelském členském státě a členský stát původu stanoví pro ostatní státní příslušníky, kteří nesplňují podmínku bydliště a žádají o takovou finanční podporu na studium v jiném členském státě, podmínku vazby k tomuto členskému státu původu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 53, 15.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 22. listopadu 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag – Nizozemsko) – X v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-69/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Články 4, 7 a 19 Listiny základních práv Evropské unie – Zákaz nelidského či ponižujícího zacházení – Respektování soukromého a rodinného života – Ochrana v případě vystěhování, vyhoštění nebo vydání – Právo pobytu ze zdravotních důvodů – Společné normy a postupy v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí – Směrnice 2008/115/ES – Vážně nemocný státní příslušník třetí země – Léčba za účelem zmírnění bolesti – Nedostupnost léčby v zemi původu – Podmínky, za kterých musí být vyhoštění odloženo“)

(2023/C 24/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Den Haag

Účastníci původního řízení

Žalobce: X

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Výrok

- 1) Článek 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, ve spojení s články 1 a 4 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i čl. 19 odst. 2 této Listiny

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání tomu, aby bylo přijato rozhodnutí o navracení nebo vyhošťovací opatření vůči státnímu příslušníkovi třetí země, který neoprávněně pobývá na území členského státu a je vážně nemocný, existují-li závažné důvody se domnívat, že dotyčný bude v případě navracení ve třetí zemi, do níž bude vyhoštěn, vystaven skutečnému nebezpečí značného, nezvratného a náhlého zvýšení bolesti, neboť v této zemi je zakázána analgetická léčba, která je jako jediná účinná. Členský stát nemůže stanovit pevnou lhůtu, během níž musí k takovému zvýšení dojít, aby nemohlo být vydáno toto rozhodnutí o navracení nebo toto vyhošťovací opatření.

- 2) Článek 5 a čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2008/115, ve spojení s články 1 a 4 Listiny základních práv, jakož i čl. 19 odst. 2 této Listiny

musí být vykládány v tom smyslu, že

brání tomu, aby příslušný vnitrostátní orgán zohlednil dopady samotného vyhošťovacího opatření na zdravotní stav státního příslušníka třetí země pouze za účelem posouzení, zda je tento státní příslušník schopen vycestovat.

- 3) Směrnice 2008/115, ve spojení s článkem 7, jakož i články 1 a 4 Listiny základních práv

musí být vykládána v tom smyslu, že

- neukládá členskému státu, na jehož území státní příslušník třetí země pobývá neoprávněně, aby mu udělil povolení k pobytu, pokud vůči němu nemůže být vydáno rozhodnutí o navracení ani vyhošťovací opatření z důvodu, že existují závažné důvody se domnívat, že bude v zemi, do níž má být navrácen, vystaven skutečnému nebezpečí náhlého, značného a nezvratného zvýšení bolesti způsobené jeho vážným onemocněním;
- příslušný vnitrostátní orgán musí při posuzování, zda právo na respektování soukromého života uvedeného státního příslušníka brání tomu, aby vůči němu bylo vydáno rozhodnutí o navracení nebo vyhošťovací opatření, zohlednit zdravotní stav tohoto státního příslušníka a péči, která je mu na tomto území poskytována z důvodu tohoto onemocnění, spolu se všemi dalšími relevantními skutečnostmi;
- přijetí takového rozhodnutí nebo opatření neporušuje toto právo pouze z toho důvodu, že v případě navracení do cílové země by byl tento státní příslušník vystaven riziku, že se jeho zdravotní stav zhorší, pokud takové riziko nedosahuje míry závažnosti vyžadované článkem 4 Listiny.

(¹) Úř. věst. C 163, 3.5.2021.